

EL FANTASMA DE KILMORY

Neil no va saber mai com havia arribat a l'hotel. Quan finalment hi va arribar, la tia Ellen era al capdamunt de l'escala.

- Valga'm Déu, Neil, com véns!-va exclamar somrient-. On t'has ficat? Sembla com si t'haguessin arrossegat per tots els **aiguamolls** i els rierols de la zona.

Però el seu somriure va desaparèixer quan va veure la cara i el posat d'esgotament del seu nebot. Va córrer a trobar-lo i el va aguantar mentre en Neil es deixava caure als seus braços.

- Tia Ellen,jo...

No va poder continuar. Es va quedar quiet, tot el seu cos tremolava de fred i de por. La seva tieta el va abraçar i el va portar a l'interior de l'hotel.

- Ara, Neil, ni una paraula més. Anem on hi hagi escalfor i et treus la roba molla. Et trobaràs més bé. Vine!

Es va deixar acompanyar a la cambra d'assecatge, al soterrani de l'hotel, i s'hi va despullar.

- Vaig dalt a preparar-te el bany-va dir la tia Ellen-. Després faré un te per a tots dos i m'explicaràs què ha passat. Et sembla bé?
- Molt bé, tia-va acceptar el noi.
- Au, vine!

Neil es va ficar a la banyera i s'hi va estar molta estona gairebé immòbil, deixant que l'escalfor de l'aigua li **llevés** el cansament dels ossos i sense pensar ni en l'home de la cova ni en res. Finalment, la tia va trucar a la porta:

- El te és a punt.
- Gràcies tia Ellen, de seguida vinc.

Amb la roba neta i després de beure's una tassa de te ben carregat, Neil es va trobar molt més bé. Ella, amb un somris, es va separar de la cara un **ble** de cabell negre.

- I ara...m'expliques què ha passat?

Neil va pensar un moment. Sabia que li podia explicar tot el que havia vist; però per on havia de començar? I fins on havia d'arribar?

- Et recordes d'allò que em va explicar ahir l'oncle sobre la cova de Kilmory?
- Sí
- Hi viu algú a la cova?
- Viure-hi? No, és clar que no.
- Doncs avui he estat a la cova i hi havia algú

Amb sorpresa, la tia Ellen va **arrufar** les celles;

- Què has trobat algú a la cova de Kilmory? Però, com...?
- Sí, hi he vist un home.

La tia Ellen va dubtar un moment i el va mirar amb **neguit**.

- Neil, pensa-hi atentament. Recordes com anava vestit, com era?
- Em penso que no ho oblidaré mai, perquè he tingut un bon **ensurt**. Duia una mena de capa llarga i tenia la barba roja i...

Neil s'aturà. La tia el mirava terroritzada.

- És ell.-va murmurar. Tenia la cara pàl·lida. Després va dir alguna cosa en veu baixa. Semblava un nom.
- Qui? -va preguntar Neil
- El diable roig que va cremar els Fraser a la cova...La barba roja, una capa llarga...És ell, n'estic segura. El seu fantasma **vagareja** per aquell **indret**, no ha abandonat l'escenari d'aquell horrible crim.
- Vols dir que l'home que he vist és un fantasma? Però això és una **bajanada**! Els fantasmes no existeixen; jo no hi crec en fantasmes.
- Jo tampoc hi creia fins que el vaig veure.
- Llavors tu també l'has vist.
- Sí. Saps? Era un dels nostres, un MacLeod, un membre de la nostra família. La vergonya que va **abocar** damunt el nostre nom! Damunt de tots nosaltres! Només els MacLeod el podem veure.

- Però, per què? Per què solament el podem veure els MacLeod?
- No ho sé, Neil. Els més vells d'aquí creuen que vol que li perdonin el crim que va fer. És aquella culpa el que impedeix que el seu esperit descansi en pau. Vol compensar d'alguna manera el que va fer.

La tia Ellen va fer una pausa i el **fità** als ulls.

- Et vull preguntar una cosa. Vull que em prometis que em diràs la veritat. Ho faràs?
- És clar que sí, tia Ellen. Què és?
- El fantasma només s'apareix a un membre de la família si té algun problema o si ha fet alguna cosa dolenta. Tu tens algun problema?

Neil tenia la gola seca. Semblava com si el cor volgués escapar-se-li del pit i s'havia **enrojolat**. Se sentia culpable...però, per què? De sobte va pensar en els pares. Els passava alguna cosa i ell ho sabia. Ho va veure clar. El pare no havia anat de viatge de negocis, havia marxat de casa. Neil en tenia la culpa. Això era el que ell s'imaginava. No ho podia explicar a la tia Ellen i va intentar desviar la conversa.

- Per què em preguntes això, tia Ellen?
- Perquè diuen que només s'apareix quan algú té un problema o quan s'acosta algun perill. De segur que no t'has ficat en cap embolic?
- No, no he fet res.
- Bé, doncs no en parlem més. I val més que no ho expliquis a l'oncle Donald que no es posi nerviós.
- Tia Ellen...una cosa...
- Què vols saber?
- Com es deia el de la barba roja, l'assassí dels Fraser?
- Es deia com tu-va dir amb el rostre **lívid**-. Neil MacLeod.

Alan McLEAN: *El fantasma de Kilmory*

Madrid, Ed. Bruño, 2005

COMPREENSIÓ LECTORA

1.- Digueu si les següents afirmacions són certes o falses;

En Neil explica a la seva tia que ha caigut al llac i gairebé s'ofega

En Neil, per recuperar-se, fa un bany ràpid amb aigua freda

El noi ha vist un fantasma dins la cova

La tia escolta la història i es pensa que el noi està malalt

L'ésser de la cova és el diable roig que va cremar els Fraser

El fantasma s'apareix perquè vol que li perdonin el crim que va fer

En Neil diu a la seva tia que se sent culpable de la marxa del seu pare

2.- Relaciona cada expressió amb el seu significat:

tremolar de por

ser una bestiesa, una ximpleria

mirar amb neguit

tenir molta por d'alguna cosa

arrufar les celles

tenir palpitations, batecs violents del cor

ser una bajanada

observar amb preocupació, amb inquietud

passar pel cap

pensar

escapar-se el cor del pit

mostrar disgust

3.- Omple els buits amb les paraules *capa*, *ble* o *escala*;

És el mentider més gran que hi ha sota la _____ del cel.

Aquest mapa està fet a una _____ d'u per cent mil.

El _____ d'una espelma és el cordonet per on s'encén

La successió de notes forma l' _____ musical.

Sempre el recordaré amb la cara pàl·lida i vestit amb una _____ llarga,

Em té enamorat amb aquell _____ que li cau al front.

Aprofito les vacances per donar una _____ de pintura a la paret.

Per penjar les cortines t'has d'enfilar a _____.

4.- Resumeix l'argument de la lectura en un màxim de sis línies.